

85

UCHWAŁA Nr 46 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1988 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie dysponowania rezerwą budżetu centralnego.

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 166 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1984 r. w sprawie dysponowania rezerwą budżetu centralnego (Monitor Polski Nr 30, poz. 202 i z 1986 r. Nr 13, poz. 88) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra lub wojewody, zaopiniowany

przez Ministra Finansów, może zwiększyć z rezerwy budżetu centralnego kredyty odpowiednich części tego budżetu o kwotę do 500 mln zł w poszczególnych wypadkach”;

b) ust. 2 skreśla się.

c) w ust. 3 wyrazy „20 mln zł” zastępuje się wyrazami „200 mln zł”;

2) w § 2 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „a także postanowien Prezydium Rządu” skreśla się.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

86

UCHWAŁA Nr 56 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1988 r.

w sprawie zakazu podwyższania cen umownych towarów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych.

W celu dalszego przeciwdziałania nieuzasadnionemu wzrostowi cen, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1987 r. Nr 8, poz. 52) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1988 r. zakaz podwyższania cen umownych towarów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. Towarami zaopatrzeniowymi i inwestycyjnymi w rozumieniu uchwały są towary, które nabywcy kupują w celu ich przeznaczenia do działalności wytwórczej, inwestycyjnej, remontowej i usługowej, a także towary przeznaczone na eksport, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Towarami zaopatrzeniowymi i inwestycyjnymi w rozumieniu uchwały są również leki i środki opatrunkowe, z wyjątkiem objętych wykazem towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe.

4. Nie są towarami zaopatrzeniowymi i inwestycyjnymi:

1) towary, których sprzedaż na cele określone w ust. 2 jest mniejsza niż 50% ilości całej sprzedaży danego towaru w jednostce gospodarki uspołecznionej,

2) towary sprzedawane na cele związane z produkcją wyrobów odzieżowych, dziewiarskich, skórzanych i meblarskich, tj. tkaniny, dzianiny, włókniny, przędziny, włóczka, wyroby włókiennicze tkane i dziane, wyroby ażurowe, watalina, materiały włókiennicze powlekane tworzywami sztucznymi, sztuczne skóry z licem z tworzyw sztucznych, skóry gotowe, nici oraz wyroby pasmanteryjne i galanteryjne — bez względu na ich udział w całości sprzedaży.

5. Ceny, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w uchwale, nie mogą być wyższe od cen ostatnio stosowanych w obrocie krajowym w okresie od dnia 1 stycznia 1987 r. do dnia 31 marca 1988 r.

§ 2. 1. Ceny umowne towarów, o których mowa w § 1, mogą być podwyższone w razie wzrostu po dniu 31 marca 1988 r. kosztów własnych produkcji i sprzedaży (obrotu) tych towarów z przyczyn niezależnych od sprzedawcy, a spowodowanych podwyższeniem:

1) cen surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów i usług kooperacyjnych, usług materialnych obcych zaliczanych do kosztów bezpośrednich oraz stawek taryfowych przewozowych i energetycznych, z zastrzeżeniem ust. 2,

2) płac wynikających z przyznania dodatków z tytułu wzrostu cen w wysokości 6000 zł na jednego zatrudnionego, jeżeli wzrost ten nie został uwzględniony w I kwartale 1988 r.,

3) odpisów amortyzacyjnych związanych z aktualizacją wyceny środków trwałych na dzień 1 stycznia 1988 r. i ze zmianą stawek amortyzacyjnych, a także dokończeniem odpisów amortyzacyjnych od maszyn, urządzeń i środków transportowych w pełni umorzonych, lecz nadal użytkowanych oraz od środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej, jeśli wzrost kosztów z tych tytułów nie został uwzględniony w I kwartale 1988 r.,

4) podatków i opłat obciążających koszty, z wyjątkiem podwyższenia stawek o charakterze sankcyjnym (kar),

5) odpisów na fundusze obciążające koszty producenta i sprzedawcy.

2. Przy obliczaniu wzrostu kosztów własnych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się 96% skutków podwyżki cen surowców, materiałów oraz stawek taryfowych i energetycznych.

3. Przez podwyższenie cen surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów i usług kooperacyjnych oraz usług materialnych obcych, o których mowa w ust. 1

1) wytwarzanych (świadczonych) w kraju — rozumie się podwyższenie cen stosowanych przez dotychczasowego sprzedawcę, a jeżeli towar jest objęty obowiąz-

kowym pośrednictwem jednostek obrotu — także podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy,

- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do ceny płaconej ostatnio przed dniem 31 marca 1988 r.

§ 3. Ceny umowne towarów mogą być podwyższone również w razie wprowadzenia lub podwyższenia w 1988 r. stawek podatku obrotowego, a także zniesienia lub obniżenia dotacji.

§ 4. 1. Cenę można podwyższyć nie więcej niż o:

- 1) kwotę przypadającego na dany towar wzrostu kosztów własnych produkcji i sprzedaży (obrotu) wraz z przypadającym na nią przyrostem kwoty podatku obrotowego,
- 2) kwotę przyrostu podatku obrotowego, jeżeli wynika to z wprowadzenia lub podwyższenia stawki podatku obrotowego,
- 3) kwotę dotacji udzielonej w 1987 r. w razie jej zniesienia w 1988 r., a w razie jej zmniejszenia — kwotę odpowiadającą różnicy dotacji w 1987 r. i 1988 r.,
- 4) kwotę przyrostu urzędowej marży handlowej (provizji, narzutu zaopatrzenia), jeżeli wynika to z podwyższenia jej stawki.

2. W razie gdy obliczenie, w sposób określony w ust. 1, kwoty wzrostu ceny na poszczególne towary byłoby ze względu na ich wielość asortymentową znacznie utrudnione, sprzedawca może kwotę wzrostu kosztów własnych produkcji i sprzedaży (obrotu) obliczyć dla danych grup lub dla wszystkich asortymentów towarów objętych zakazem wynikającym z uchwały i podwyższyć ich ceny o średni wzrost kosztów.

§ 5. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które po dniu wejścia w życie uchwały zamierzają podwyższyć cenę, są obowiązane do sporządzenia kalkulacji uzasadniającej wysokość kwoty wzrostu ceny, stosownie do zasad określonych w § 4.

2. Minister Finansów i inne organy sprawujące kontrolę cen przeprowadzają kontrolę prawidłowości sporządzenia kalkulacji, o której mowa w ust. 1.

§ 6. W razie stosowania przez sprzedawcę (producenta lub jednostkę handlową) cen niezgodnie z przepisami niniejszej uchwały, stosuje się przepisy art. 19 i 20 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1987 r. Nr 8, poz. 52).

§ 7. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen umownych:

- 1) towarów, dla których wprowadzono okresowe, maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych na określone grupy towarów, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach,

2) towarów, przy których produkcji użyto również surowców wtórnych przekraczających 30% ogólnej wartości zużytych materiałów lub surowców, z wyłączeniem takich przypadków, kiedy normalny proces technologiczny wymaga niezbędnego zużycia surowców wtórnych dla uzyskania prawidłowego technologicznie wyrobu gotowego,

3) towarów wytwarzanych przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Inwalidów i w Centralnym Związku Spółdzielni Niewidomych oraz przez Polski Związek Głuchych,

4) towarów wytwarzanych przez podległe Ministrowi Sprawiedliwości przedsiębiorstwa i gospodarstwa pomocnicze zatrudniające skazanych,

5) towarów oznaczonych państwowym znakiem jakości „Q” lub „1” oraz towarów nie podlegających oznaczeniu tymi znakami jakości, a charakteryzujących się podwyższonymi walorami użytkowymi (wyrażającymi się między innymi zwiększeniem niezawodności oraz zmniejszeniem nakładów eksploatacyjnych, zużycia energii i paliw), stwierdzonymi atestem wydawnym przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości lub przez upoważnioną przez niego jednostkę, potwierdzającą podwyższone cechy użytkowe towaru,

6) towarów dostarczanych zgodnie z wieloletnimi umowami kooperacyjnymi zawartymi między jednostkami gospodarki uspołecznionej prowadzącymi działalność produkcyjną, jeśli w umowach tych określono wysokość cen lub podstawę ich ustalenia na cały okres obowiązywania umowy,

7) towarów będących wyrobami regenerowanymi wraz z materiałami zużywanymi do tej regeneracji,

8) towarów przeznaczonych na eksport, jeżeli rozliczenia są dokonywane według cen umownych, wynikających z cen uzyskiwanych od kontrahentów zagranicznych (cen transakcyjnych),

9) towarów będących częściami zamiennymi, tj. towarów klasyfikowanych według Systematycznego wykazu wyrobów jako zespoły, podzespoły i części, sprzedawanych na cele związane z naprawami i remontami,

10) opakowań.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się również, w razie gdy Minister Finansów zawrze porozumienie, o którym mowa w § 2 pkt 4 lit. i) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów oraz uprawnień Ministra Finansów i podległych mu organów w zakresie kontroli finansowej (Dz. U. z 1986 r. Nr 18, poz. 96).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

87

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 10 marca 1988 r.

w sprawie opłat administracyjnych i manipulacyjnych pobieranych przez szkoły wyższe.

Na podstawie § 7 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1983 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej państwowych szkół wyższych (Dz. U. Nr 28, poz. 136, z 1986 r. Nr 27, poz. 131 i z 1987 r. Nr 41, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Szkoła wyższa w związku ze swoją działalnością dydaktyczną pobiera opłaty w następującej wysokości:

- 1) za egzamin wstępny na studiach dziennych — 500 zł,